

temps d'acceleració

El president de la Generalitat, Artur Mas, anunciant aquest dimarts la nova consulta.

JORDI XUCLÀ

El lloc on em van fer possible

Dissabte, 18 d'octubre, Sant Lluç, el patró d'Olot. Com diu la cançó de Raimon, "quan torno al lloc on em varen fer possible...". Matí olotí, Fageda d'en Jordà i matar el cuc a Cal Sastre de Santa Pau, digestió a Batet de la Serra, des d'on escric aquestes ratlles.

Reunió familiar indispensable per retrobar la calidesa del ventre matern (en sentit gran) en aquests temps accelerats en què tanta gent pateix, en què tanta gent necessita la certesa de la mà ferma, de la mirada segura. Fem el cor fort, tirem endavant. Ens conjurem. Sabem que no ens tornarem a trobar tots junts fins al 24 de desembre. I fins aleshores, tantes coses han de succeir. Ningú sap amb certesa en quin sentit. Alguns tenen el millor camí traçat, però que sigui possible depèn de l'evolució d'aquest magma de raiocini, llàgrimes incontingudes davant les càmeres, mala llet, bona fe, esperança, transcendència, càlcul de vol gallinaci, magnanimitat, misèria, feina discreta, sorolls estridents, esqueixaments emocionals, retrobaments impensables... Tot això en aquests temps accelerats. En tot això penso en el capvespre del dia de Sant Lluç mirant la Garrotxa des de Batet de la Serra, amb la serra de Cavallers i el Taga de fons, aquesta muntanya perfecta amb una culminació que toca el cel i la sensualitat.

Port Shengen

Dimecres a la tarda, a la Comissió d'Afers Exteriors del Congrés dels Diputats del Regne d'Espanya, defenso una iniciativa sobre la racionalització de les fronteres exteriors de l'espai Shengen als ports espanyols.

Per dir-ho en xifres: Espanya té 43 ports amb frontera internacional, el país que més en té de tots els Estats membres d'aquest espai de lliure circulació de persones. Una dada: Espanya, amb 47 milions d'habitants, té 43 ports internacionals; mentre que Itàlia, amb 60,7 milions d'habitants, té 23 ports internacionals.

Per què tanta irracionalitat? Quins criteris de cost-benefici guien aquesta gran bacanal de ports internacionals? I mentre alguns ports internacionals tenen un tràfec de persones i mercaderies més que modest, el port de Palamós encara no és frontera internacional. Anys i anys de reivindicació i treball.

Palamós serà frontera internacional per Setmana Santa de l'any que ve. Tindrem port internacional a la Costa Brava per la propera temporada turística. El Govern de la Generalitat hi posarà els quartos per pagar les instal·lacions i el "Gobierno" hi posarà l'autorització, la foto de la inauguració governativa i els Guàrdies Civils. Molt content d'haver arribat fins aquí.

Les files del Partit Popular es remouen com un Moby Dick en plena batalla final per l'aproximació de la victòria. Comparteixo fins a tres llargues converses amb Xavier Ribera, president de la Cambra de Comerç de Palamós. El senyor Ribera, bona gent del país de cor net, vol que les coses surtin bé. Repugna les maniobres per posar la

por al cos, pur franquisme que encara reverbera en el segon deceni del segle XXI. Resistir amb senderi... és guanyar.

El dimecres, 15 d'octubre, per unanimitat, el Congrés dels Diputats dóna llum verda a Palamós com a port internacional. El dia després surt als diaris amb lletra més aviat petita perquè un outsider de tota la feina de picar ferro fred i ferro calent ha preferit filtrar una petita notícia negativa. Aiii, la fira de les vanitats, el mercat del bla-bla-bla (aquest és el tema central de la gran pel·lícula La Grande Bellezza...). I aquest periodisme de copia i enganxa tot el que arriba a la safata d'entrada del correu electrònic.

En tot cas, la notícia de la setmana: Palamós serà port internacional en setmanes. Bé i bo per al turisme, per a l'economia, per a les comarques gironines. Molt content. Els disgustos al compte de les amargors de la feina. Les bones emocions amb el senyor Xavier Ribera compensen tots els glops d'enveja. Anem endavant!

Pressupostos 2015

Unes poques dades que parlen per si mateixes: Girona és la província espanyola amb una inversió per càpita més baixa de tot l'Estat espanyol, amb 70 euros per habitant i per any. La província més ben tractada és Ourense, amb 1.990 euros per habitant i per any. La mitjana espanyola és de 243 euros per habitant i per any. Perquè les comarques gironines arribessin a la mitjana espanyola s'hauria d'incrementar la inversió en 125 milions per al 2015. Actualment, la inversió és de 53 milions d'euros, però 24 són en una partida de manteniment de la xarxa ferroviària, pur maquillatge. Ja està tot dit.

No calen adjectius. Alguns ens acusen d'apocalíptics. Som gent moderada i esfereïda. No way!
crida el diumenge 19 d'octubre

Avui, una mica després de migdia, l'Assemblea Nacional de Catalunya (ANC) farà una crida a la unitat dels partits favorables al dret a decidir. Divendres, el meu veí iconoclasta Ramon Iglesias escrivia que els partits i els polítics d'ara ja no serveixen i que es veuen abocats a un urgent reciclatge. Una onada ve, hi estic d'acord. Servirà per separar el gra de la palla, de la política i del periodisme. Visca la societat cooperativa, visca l'aggiornamento!! Ens veiem en el camp de la batalla de la meritocràcia. Temps d'acceleració.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2014/10/19/temps-dacceleracio/692818.html?utm_source=rss